

ה"ת 16720/08/19 - ולדימיר ווהה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 16720-08-19 ווהה נ' מדינת ישראל
בפני כבוד השופטת אילה אורן
המבקש ולדימיר ווהה ע"י ב"כ עוה"ד עדי כרמלי ועו"ד ארז אלוש
נגד המשיבה מדינת ישראל באמצעות לשכת התביעות - שלוחת מעצרים
שפלה

החלטה

לפניי בקשה לעיין חוזר בהחלטה מיום 10.9.19 בה הורתי על החזרת תפוס לידי המבקש - רכב BMW מספר רישוי 30719501 (להלן: "הרכב"), בתנאים שהוסכמו על-ידי הצדדים, כדלקמן:

1. הפקדה במזומן בסך ₪15,000.
 2. רישום עיקול במשרד הרישום לטובת המדינה, עד תום ההליכים המשפטיים.
 3. הוצאת פוליסת ביטוח מקיף לרכב שתשועבד לטובת המדינה (להלן: "הפוליסה").
- המבקש עמד בתנאים לשחרור הרכב, למטת הוצאת הפוליסה. הסתבר שלא ניתן לרשום פוליסת ביטוח מקיף לטובת המדינה כשזו משועבדת לחברת מימון ישיר (שמימונו כ- 90% משווי הרכב). אשר על כן עתר המבקש לעיין מחדש בהחלטה לשחרור התפוס, ולהורות על ביטול תנאי הפוליסה. בדיון שהתקיים לפניי ביום 2.10.19 התנגדה המשיבה לבקשה ועתרה כי חלף תנאי הפוליסה יורה בית המשפט על הפקדה של 30% מסך ההפקדות שביצע המבקש עד כה עבור רכישת הרכב, העומד על ₪80,000, בתוספת ערבות צד ג'. ב"כ המבקש עתרו להותיר את גובה ההפקדה על כנה ונטען כי אף אם הפקיד המבקש את הסכום האמור, ממילא הוא זכאי אך לחלקו היחסי בשווי הרכב בעת מכירתו בהתחשב בירידת הערך, ולא את סך התשלומים ששילם בעת רכישת הרכב בצירוף תשלומי ההלוואה. לחלופין הסכימו ב"כ המבקש כי ההפקדה בסך ₪5,000 שהפקיד המבקש בעת שחרורו ממעצר להבטחת התנאים המגבילים, תשמש גם להבטחת מימוש חילוט הרכב.

דין והכרעה

המבקש הודה והורשע בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של הונאה בכרטיס חיוב, בניגוד לסעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו - 1986 בסכום כולל של ₪5,400 ובביצוע מספר ניסיונות משיכה באמצעות כרטיס החיוב. לצד זאת, אין חולק בדבר קיומה של עילת תפיסה המצדיקה את המשך תפיסת הרכב מכוח סעיפים 32(א) יחד עם 39(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969.

המחלוקת מושא הבקשה היא, איפוא, מהם התנאים המספיקים להבטחת חילוט הרכב משלא ניתן להוציא פוליסת ביטוח מקיף לטובת המדינה.

משכחות ראשונים הן, כי בקשות להחזרת תפוס מעלות אינטרסים נוגדים: מן העבר האחד אינטרס המדינה בהבטחת החילוט, ומן העבר השני האינטרס הפרטי של בעל הקניין ליהנות מרכושו. לפיכך נקבע בפסיקת בית המשפט העליון כי תפיסה בפועל של רכוש מהווה אמצעי דרסטי ביותר להשגת התכלית להבטחת חילוט הנכס, וכי דרך כלל יש לבחון את שחרור התפוס כנגד בטוחות שונות ובהן ערבויות כספיות (רע"פ 6709/05 דנה שירותי נמל ולוגיסטיקה בע"מ נ' משטרת ישראל (21.1.16)); בש"פ 1359/17 מדינת ישראל נ' ברוך ואח' (15.3.17).

עוד נקבע כי ערובה בגובה של 30% מערך הרכב התפוס תהווה שיעור סביר וראוי להגשמת התכלית של הבטחת מימוש החילוט (בש"פ 3616/11 זגורי נ' מדינת ישראל (24.5.11)); בש"פ 5550/08 שמעון נ' מדינת ישראל (8.7.08). ויובהר כי אין מדובר בשיעור מוחלט, וקיימים מקרים בהם הורו בתי המשפט על השבת תפוס בהפקדות נמוכות ואף ללא הפקדת ערובה. עוד נקבע בפסיקה כי גובה ההפקדה במזומן צריך לשקף את נסיבות המקרה, את התנאים האחרים שיבטיחו את מימוש החילוט, כמו גם את יכולתו הכלכלית של המבקש באופן מידתי, על-מנת שלא לאיין את האפשרות לשחרור התפוס על-ידי בעליו (בש"פ 9090/08 אלימלך ואח' נ' מדינת ישראל (4.12.08)); בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (12.3.06).

מן הכלל אל הפרט

כאמור, מלכתחילה הסכימו הצדדים על שחרור הרכב כפוף לקיום התנאים המפורטים לעיל. ואולם התנאי אשר להוצאת פוליסת ביטוח לטובת המדינה נמצא לא ישים נוכח קיומו של משעבד נוסף ועיקרי, הוא חברת המימון. בניסיונות אלו, כשלא מדובר בהפרת תנאי שבשליטת המבקש, ובשים לב לעבירה בה הורשע המבקש ולשלל העבירה העומד על סכום כולל של ₪5,400, אני סבורה כי הצעתו החלופית של המבקש להרחבת הערבות הכספית באמצעות ההפקדה ששימשה כבטוחה להתייצבותו למשפטו, המצטרפת להפקדה במזומן בסך ₪15,000, מידתית וראויה. אשר על כן, ובהמשך להחלטה מיום 10.9.19 אני מורה על ביטול התנאי להוצאת פוליסת ביטוח לטובת המדינה. תחת זאת ובנוסף לערובה בסך ₪15,000 מורה כי הפקדון בסך ₪5,000 - ככל שהופקד, ישמש בנוסף על ערובה להבטחת תנאי השחרור והתייצבותו למשפט של המבקש, כערובה במזומן להבטחת חילוט הרכב. יתר התנאים לשחרור הרכב יותרו בעינם.

על-מנת לאפשר למשיבה לממש זכותה להגשת ערר תיכנס החלטתי לתוקפה ביום 22.10.19.

המזכירות תשלח את החלטה לצדדים.

ינתנה היום, י"ד תשרי תש"פ, 13 אוקטובר 2019, בהעדר

עמוד 1

הצדדים.

עמוד 2